இயல் - 4

பொருள் இயல் - மெய்ப்பாட்டியல் உவமை இயல்

பொருள் தேவை - வாழ்க்கைப் பற்றிய கனவு
அறத்தோடு நிற்றல் - வரைதல் வேண்டி பொருள் தேடச்
செல்லுதல் - உலகியல் வழக்குகள் - பொருள் தேடச்
செல்வதால் தலைவிக்கு ஏற்படும் மனநிலைகள்
உள்ளுறை உவமம் - விளக்கம்.

மெய்ப்பாடு - விளக்கம் - மெய்ப்பாட்டின்
வகை - விளக்கம் - காதலின் மூலம் வெளிப்படும்
மெய்ப்பாடுகள் - கைக்கிளை - பெருந்திணையில் ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகள்

2. கனவு

இருவர்க்கும் உரியது

நோயும் இன்பமும் இரு வகை நிலையின்,
காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய,
எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஒட்டிய,
உறுப்புடையதுபோல் உணர்வுடையதுபோல்
மறுத்து உரைப்பதுபோல் நெஞ்சோடு புணர்த்தும்,
சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇ,
செய்யா மரபின் தொழிற்படுத்து அடக்கியும்,
அவர் அவர் உறு பிணி தமபோல் சேர்த்தியும்,
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ,
இருபெயர் மூன்றும் உரிய ஆக,
உவமவாயில் படுத்தலும், உவமம்
ஒன்று இடத்து இருவர்க்கும் உரிய பாற் கிளவி. 1140

துன்பம் - இன்பம் என்னும் இரண்டையும் தரவல்லதாகிய காமம், தடைபடுமிடத்து நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் எட்டு வகையான மெய்ப்பாடுகளையும் விளக்கும் உறுப்புகளையும், உணர்வுகளையும் உடையது போலவும், மறுப்பது போலவும் தம் நெஞ்சோடு அல்லாதவற்றை இணைத்துக் கூறியும். சொல்லாத தன்மை உடைய பறவை விலங்குகளோடு பொருந்தி, செய்யும் இயல்பில்லாத அவை செய்தனவாக கற்பித்தும், அவரவர் படும் துன்பம் தான் படும் துன்பமாகத் தன் மேலேற்றியும், அறிவும் உணர்வும் இரண்டும் வேறுவேறாக, உவமையும் உவமிக்கப் படுவதுமான இரு பெயரும் 'தொழில்' பண்பு, பயன் என்னும்

3.அறத்தொடு நிற்றல்

தோழியின் இயல்பு

‘அறத்தொடு நிற்கும் காலத்து அன்றி
அறத்து இயல் மரபு இலள் தோழி’ என்ப. 1149

தலைவி அறத்தொடு பொருந்தி நிற்கும் பொழுது, தோழியும் தலைவியுடன் அவ்வொழுக்கம் பேணி நிற்கக் கடமைப்பட்டவளாவாள். மற்ற நேரங்களில் இவ்வியல்பு தோழிக்குக் கட்டாயமில்லை. (அவளுக்கான அறம் என்ன என்பது அங்குக் கூறப்படுகிறது.)

இது அவள் அறம்

‘எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கை உரைத்தல்,
கூறுதல் உசாஅதல், ஏதீடு, தலைப்பாடு,
உண்மை செப்பும் கிளவியொடு தொகைஇ,
அவ் எழு வகைய’ என்மனார் புலவர். 1150

தலைவனுடைய எளிவந்த (எளிமையான) தன்மையைக் கூறுதல், அவனைப் புகழ்தல், அவன் கொண்ட காதலன்பைச் சொல்லுதல், அவனைப் பற்றிக் கேட்டறிதல், ஐயம் ஏற்பட்ட வழி

4. வரைதல் வேட்கை

தோழி குறிப்பு

‘பொழுதும் ஆறும் காப்பும் என்று இவற்றின்
வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்,
தன்னை அழிதலும், அவண்ஊறு அஞ்சலும்,
‘இரவினும் பகலினும், நீ வா!’ என்றலும்,

கிழவோன்தன்னை, 'வாரல்!' என்றலும்,
நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்,
புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்,
வரைதல் வேட்கைப் பொருள' என்ப. 1153

தலைவியைக் காணவரும் தலைவனுக்குத் தோழி தரும் குறிப்பு இவை:

அவன் வருவதற்கு ஏற்ற காலமும் (பொழுது) வரும் வழியும் (ஆறும்) உள்ள கட்டுக் காவலும் (காப்பும்) எடுத்துக் கூறதலும் இவற்றையும் தாண்டி வந்தால், உண்டாகும் இடையூறுகளையும் (வழுவினாகிய குற்றம்) பற்றிக் கூறுதலும், தலைவனுக்கு இவ்வளவு துன்பங்களையும் தரத் தானே காரணமாகி விட்டதை எண்ணி தலைவி வருந்துவதையும், அதை எண்ணி அஞ்சுவதைக் கூறலும், (தன்னை அழிதலும் ஊறு அஞ்சுதலும்) இரவிலேனும், பகலிலேனும் நீ வருக எனக் கேட்டுக் கொள்ளுதலும்; இரண்டு பொழுதிலும் வாராதே (வாரால்) என்று கேட்டுக் கொள்ளுதலும்; வருவதாலும் வராமலிருப்பதாலும் விளையும் நன்மை தீமைகளை, அதனைப் போன்ற பிறவற்றையும் விளக்குதலும், ஆகிய இவையும் இவை போன்ற பிறவும், தலைவன் விரைந்து வந்து தலைவியை மணம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற குறிப்புணர்த்தச் சொல்லப்படும், பொருளுடைய மொழிகளாகும், என்பர் புலவர் பெருமக்கள். வரைதல் வேட்கை - மணம் முடிக்கும் விருப்ப விளைவு.

வேட்கை மறுப்பு

'வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங்கு உரைத்தல்
மரீஇய மருங்கின் உரித்து' என மொழிப. 1154

இருவர் மனமொத்த காதலில் வரைவ வேட்கை இடம் பெறுதல் போலவே, விருப்பமின்மையைத் தெரிவிக்கும் வேட்கை மறுப்பு, வெளிப்படுதல் கைக்கிளை, பெருந்திணை

5. உலகியல் வழக்கு

உலகியல் என்பது உயர்ந்தோர் சொன்னதே

உயர்ந்தோர் கிளவி வழக்கொடு புணர்தலின்
வழக்கு வழிப்படுதல் செய்யுட்குக் கடனே. 1159

உயர் பண்பாலும், அறிவாலும் உயர்ந்த மேன்மக்கள் கூறும் மெய்மொழிகள், அவர்கள் பட்டறிவும் படிப்பறிவும் பெற்றுத் தந்த பொன்னுரைகள். ஆகையினால், மரபு மாறாத உலகியலுக்கு ஒத்த அந்த மொழிகள் காட்டும் வழிநடத்தல், செய்யுள் இலக்கணத்துக்கு ஏற்புடையனவாகும்.

6. தலைவி நிலை

ஒருதலை உரிமை வேண்டினும், மகடூஉப்
பிரிதல் அச்சம் **உண்**மையானும்,
அம்பலும் அலரும் **களவு** வெளிப்படுக்கும் **என்று**
அஞ்ச வந்த ஆங்கு **இரு** வகையினும்,
நோக்கொடு வந்த இடையூறு **பொருளி**னும்,
போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும். 1167

மனமொத்த கணவனுடன் கூடி இன்புற்று வாழும் இல்லற வாழ்வுரிமை பெண்மக்களின் இலட்சியமாக இருந்தாலும், தொழில் நிமித்தமாகப் போர் குறித்தோ, கல்வி கற்கவோ, தூதாகவோ கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிவான் என்கிற உண்மையான அச்சம் இருப்பதாலும், ஆம்பல் மலர்ந்து, அந்தி வந்துவிட்டதை உணர்த்துவதால், மாலைப் பொழுது வந்து வருந்தும் துயராலும், களவொழுக்கம் காரணமாகப் பசலை படர்ந்த மேனி கண்டு, உற்றார் தூற்றும் அலர் மற்றும் தங்கள் பொய்யொழுக்கம் எங்கே வெளிப்பட்டு விடுமோ என்ற பயம், என்னும் இரு காரணங்களாலும், மற்றவர் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கும் பார்வையை எதிர்கொள்ளும் போதும்; அதனால் தலைவன் தன்னை வந்து கண்டு மகிழ்வது தடைப்படும் நிலையிலும், தலைவிக்குத் தலைவனோடு 'உடன்போகும்' எண்ணமும், களவொழுக்கம் விட்டு விரைவில் கடிமணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நினைப்பும் தோன்றும். மகடூஉ - பெண்மகள். ஆம்பல் - மாலையில் மலரும் பூ - அல்லி. போக்கு - உடன்போக்கு. வரைவு - திருமணம்.

இரக்கம் இனியது

'வருத்த மிகுதி சுட்டும் காலை,
உரித்து' என மொழிப - 'வாழ்க்கையுள் **இரக்கம்'** 1168

6. மெய்ப்பாட்டியல்

மெய்ப்பாடுகளின் வகை

மெய் - உடம்பு. பாடு - செயல்பாடு. உள்ளத்து உணர்வுகள் உடலில் வெளித்தோன்றத் தெரியும். உள்ளத்துள் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி, சினம், இரக்கம் இன்னபிற உணர்வுகள் முகக் குறிப்பாலும் அங்க அசைவுகளாலும் வெளித் தோன்றுதலை, அதன் வகைகளை விரித்துரைக்கும் இயல் - மெய்ப்பாட்டியல் எனப்பட்டது.

பண்ணைத் தோன்றிய எண் நான்கு பொருளும்
கண்ணிய புறனே நால் - நான்கு என்ப. 1191

எட்டின் வகை

நகையே அழுகை இனிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப. 1193

சிரிப்பு (நகை) கண்ணீர் விட்டழுதல் (அழுகை), இழிபு (இனிவரல்), ஆச்சரியம் (மருட்கை), பயம் (அச்சம்), வீரம் (பெருமிதம்), கோபம் (வெகுளி), மகிழ்ச்சி (உவகை) என்னும் எட்டு உணர்வு வெளிப்பாடுகளையே மெய்ப்பாடென்பர் புலவர்.

நகை

எள்ளல் இளமை பேதைமை மடன் என்று
உள்ளப்பட்ட நகை நான்கு என்ப. 1194

எள்ளல் - பிறரை எள்ளி நகையாடுதல் - இகழ்தல், இளமை - தன் இளமை காரணமாக, அதைக் கடந்தவரைப் பழித்தல், பேதைமை - அறிவின்மை; மடன் - மடமை நல்லது தீயது அறியா மூடத்தனம் என்னும் இந்நான்கு இடங்களும் நகை தோன்றுதற்கு உரியன.

அழுகை

இளிவே இழவே அசைவே வறுமை என
விளிவு இல் கொள்கை அழுகை நான்கே. 1195

இளிவு (இழிவு நிலையில் தாழ்தல்), இழிந்த நிலை, இழவு (இழப்பு), அசைவு (தளர்ச்சி மூன்றிலும் ஏ அசை) வறுமை (இல்லாமை) என்னும் நான்கு நிலைகளிலும் அழுகை தோன்றும். விளிவில் கொள்கை - கேடில்லாத நிலை. இது உவகையால் வரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் உகுக்கும் அழுகை நிலை குறித்தது.

இளிவரல்

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையொடு
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே. 1196

முதுமை (மூப்பு), நோய் (பிணி), கவலை (வருத்தம்), இயலாமை (மென்மை -மெலிவு) என்னும் நான்கு நிலைகளிலும் இழிவு இடம் பெறும். யாப்புற - உறுதியாக, நிச்சயமாக, இளிவரல் - இழிந்த நிலை.

மருட்கை

புதுமை பெருமை, சிறுமை, ஆக்கமொடு
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே. 1197

புதிதாக ஒன்றை காணும் போதும், கேட்கும் போதும், உணரும் போதும் (புதுமை), பெருமைக்குரியதாகுமிடத்தும், சிறுமைப்படும் இடத்தும் வளர்ச்சியின் கண்ணும் (ஆக்கம்) வியப்பு வெளிப்படும். மதிமைசாலா - (மதி - அறிவு) அறிவுக்குப் படாத, காரணம் இல்லாது. மருட்கை - வியப்பு.

அச்சம்

அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம்இறை எனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே. 1198

தெய்வம் (அணங்கு), மிருகம் (விலங்கு), திருடர் (கள்வர்) தம் தலைவர் - அரசர் (தம் இறை) என்னும் நான்கிடத்தும் பயம் தோன்றும். பிணங்கள் சாலா அச்சம் - வேறுபாடின்றித் தானே தன்னுள் தோன்றும் பயம்.

அணங்கு என்பதற்குத் தெய்வம், பேய், பேய்மகள் எனப் பல பொருள் உண்டு என்றாலும், ஏற்ற பொருளாகத் தெய்வமே கொள்ளப்பட்டது. தெய்வத்திடம் பக்தி தானே வரும். பயம் வருமா? எனில், தீமை செய்தால் தெய்வம் தண்டிக்கும் என்ற அச்சம் வரும். பக்தியும் பயபக்தி என்றே அழைக்கப்படுகிறது. எனவே அணங்கு என்பதற்கு தெய்வம் என்றே பொருள் கொள்ளல் பொருந்தும்.

பெருமிதம்

கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடை எனச்
சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே. 1199

கற்றறிந்த ஞானம் (கல்வி), அச்சமின்மை (தறுகண்), செல்வாக்கு (புகழ்மை), பிறர்க்குத் தந்துதவும் ஈகைக் குணம் (கொடை) என்று சொல்லப்படும் இந்நான்காலும் வீரம் பிறக்கும். பெருமிதம் - வீரம்.

வெகுளி

உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை என்ற
வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே. 1200

உடலுறுப்பைக் குறைத்தல், குடிப் புகழுக்குக் கேடு உண்டாக்குதல் (குடிகோள்) அடித்துத் துன்புறுத்தல், கொலை செய்யத் துணிதல் என்னும் இந்நான்கு வெறுக்கத்தக்க செயல்களால் கோபம் (வெகுளி) உண்டாகும். உறுப்பு - உடலுறப்பு, கை கால் கண் முதலியன அறைதல் - குறைத்தல், துண்டித்தல். அலை - கோல் கொண்டு அடித்துத் துன்புறுத்துதல்.

உவகை

செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டு என்று
அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே. 1201

பொன் பொருளால் வரும் பயன் நுகர்வு (செல்வம்), அறிவுப் புலமையால பெறும் அறிவுடைமை (புலன்) கூடி மகிழும் காமத்தால் அடையும் இன்ப நுகர்ச்சி (புணர்வு), ஆடல், பாடல் என்னும் இன்ப விளையாட்டுகளால் பெறும் குதூகலம் (விளையாட்டு); என்றுள்ள இந்த நான்கும் மனக்கவலை (அல்லல்) போக்கி, உள்ளத்துள் மகிழ்ச்சி உண்டாகச் செய்வனவாம் - உவகைக்கு அடையாளங்களாகும். நீத்த - நீக்கிய.

மெய்ப்பாடுகள் முப்பத்தி இரண்டு

ஆங்கவை ஒரு பால் ஆக, ஒரு பால்,
உடைமை, இன்புறல்,நடுவு நிலை, அருளல்,

கைக்கிளைக்கும் பொருந்தும் இது

அவையும் உளவே அவை அலங்கடையே. 1211

முன் சொல்லப்பட்ட 'புதுமுகம் புரிதல்' முதலாகக் 'கையறவு உரைத்தல்' வரையிலான இருபத்து நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் (அவையும்) ஐந்திணை ஒழுக்கத்துக்கு அல்லாத (அலங்கடை) கைக்கிளைக்கும் பொருந்துவனவாம்.

இவை பெருந்திணைக்கு

இன்பத்தை வெறுத்தல், துன்பத்துப் புலம்பல்,
எதிர் பெய்து பரிதல், ஏதம் ஆய்தல்,
பசி அட நிற்றல், பசலை பாய்தல்,
உண்டியின் குறைதல், உடம்பு நனி சுருங்கல்,
கண் துயில் மறுத்தல், கனவொடு மயங்கல்,
பொய்யாக் கோடல், மெய்யே என்றல்,
ஐயம் செய்தல்அவன் தமர் உவத்தல்,
அறன் அளித்து உரைத்தல், ஆங்கு நெஞ்சு அழிதல்,
எம் மெய்ஆயினும் ஒப்புமை கோடல்,
ஒப்புவழி உவத்தல், உறு பெயர் கேட்டல்,
நலத் தக நாடின், கலக்கமும் அதுவே. 1212

பூவும் சாந்தும் அணிந்து மகிழ்தல், ஆடிப்பாடிக் களித்தல் ஆகிய இன்ப நுகர்வுகளை வெறுத்தல், பிரிவுத் துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளமாட்டாது அழுது புலம்புதல், தலைவன் உருவைத் தன்னெதிர் வருவித்துக் கொண்டு தளர்வுறுதல், (எதிர்பெய்து புரிதல்) தலைவன் வரத் தடையாக உள்ள இடையூறுகளை எண்ணிப் பார்த்தல், பசிவந்து வருத்தினும், பசியாற உணவுண்ண விருப்பமின்றி இருத்தல் (பசி அடநிற்றல்), களவொழுக்கம் காரணமாக உடலில் பசலை படருதல் (பசலை பாய்தல்) உண்ணும் உணவின் அளவு குறைதல் (உண்டியின் குறைதல்) உணவு குறைதலால் உடல் மெலிதல் (உடல் நனி

~~செயல்பாடுகள்~~ - உவமை இயல்

உவமை - விளக்கம் - உவம உருபுகள்

உவமையின் உறுப்பு - உள்ளுறை உவமம் - விளக்கம்

2. உவம உருபுகள்

பாகுபாடு

அவைதாம்,
அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ, ஒப்ப,

தொல் - 32

என்ன, மான, என்றவை எனாஅ-
ஒன்ற, ஒடுங்க, ஒட்ட, ஆங்க,
என்ற, வியப்ப, என்றவை எனாஅ-
எள்ள, விழைய, விறப்ப, நிகர்ப்ப,
கள்ள, கடுப்ப, ஆங்கவை எனாஅ-
காய்ப்ப, மதிப்ப, தகைய, மருள,
மாற்ற, மறுப்ப, ஆங்கவை எனாஅ-
புல்ல, பொருவ, பொற்ப, போல,
வெல்ல, வீழ, ஆங்கவை எனாஅ-
நாட, நளிய, நடுங்க, நந்த,
ஓட, புரைய, என்றவை எனாஅ -
ஆறு - ஆறு அவையும், அன்ன பிறவும்
கூறும் காலைப் பல் குறிப்பினவே. 1228

அவைதாம் - அந்த உவம உருபுகள் தாம், 'அன்ன' என்பது முதல் 'புரைய' வரையிலும் உள்ள முப்பத்தாறுமாம் (ஆறு x ஆறு) இவையோடு மற்றுமுள்ள (அன்ன பிறவும், ஆர அமர அனைய) பிற உவம உருபுகள் பேச்சு வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்னும் பலவகையிலும் பயிலப்படுவனவாம். (பல் குறிப்பின)

3. உவமை மரபு

வேறு உவமைப் பாகுபாடு

நால் இரண்டாகும் பாலுமார் உண்டே. 1235

வினை, பயன், மெய், உரு என நான்காகப் பகுக்கப்பட்ட உவமை எட்டாகப் பாகுபாடு (பாலுமார்) செய்யப்படுதலும் உண்டு. அவை - வினை, வினைக்குறிப்பு (வினை), நன்மை, தீமை (பயன்) வடிவு, அளவு (மெய்), நிறம், குணம் (உரு) என எட்டுமாம்.

பெருமை - சிறுமை, உவமை

பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன்
வழி மருங்கு அறியத் தோன்றும் என்ப. 1236

உவமப் போலி

உவமப் போலி ஐந்தென மொழிப. 1241

உவமப் போலியாகிய உள்ளுறை உவமம் ஐந்து வகையாகும் எனச் சொல்லுவர்.

உள்ளுறை உவம வகை

தவல் அரும் சிறப்பின் அத்தன்மை நாடின்
வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும்
பிறப்பினும் வரூஉம் திறத்த என்ப. 1242

உயர்வான சிறப்பினை உடைய உள்ளுறை உவமை பற்றி ஆராய்வோமானால் (அத்தன்மை நாடின்) வினை, பயன், உறுப்பு, உரு, பிறப்பு என்னும் ஐந்து இடத்தும் வரும் இயல்புடையது (திறத்த) என்பர் (என்ப). தவல் - குற்றம். அரும் - அற்ற. சிறப்பு - பெருமை. குற்றமற்ற சிறப்பு என்பது நல்லதாகிய சிறப்பெனச் சொல்லப்பட்டது. நல்லதான சிறப்பாவது, உள்ளுறை உவம வகை ஐந்தும், செய்யுளில் சிறப்பிடம் பெறுமாதலால் தவலரும் சிறப்பெனும் அடைமொழி ஏற்றது.